

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS VAYIKRA • MAAMAR 3

לבאר הדברים ענין אדם כי יקריב מכם וענין...

« Pour expliquer les mots : “Un homme,
lorsqu’il fera approcher de vous” »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/vayikra/3/

1 לבאר הדברים ענין אדם כי יקריב מכם וענין מן הבהמה כו' תקריבו את קרבנכם. הוא כמ"ש במ"א בדי"ה בכ"ה בכסלו כי

Pour expliquer les termes «Un homme (adam), lorsqu'il fera approcher de vous» et «du bétail (behemah)... vous ferez approcher votre offrande»: cela s'éclaire comme il est expliqué ailleurs, dans le maamar qui commence par «Le vingt-cinquième jour de Kislev», où il est dit que

הנה בק"ש [בקריאת שמע] יש ב"פ [ב' פעמים] מס"נ [מסירות נפש] האחד למסור נפשו באחד וקאי על נפש האלקית שהיא בבחינת ביטול באור א"ס ב"ה ממש וזהו ענין אדם

en effet, dans le Chema, il y a deux moments de sacrifice de soi (messirout néfesh). Le premier consiste à donner son âme dans [le mot] «Un»; il concerne l'âme divine, qui se trouve au niveau de l'annulation de soi (bitoul) dans la Lumière infinie (Or Ein Sof) elle-même, béni soit-Il. Voilà le sens de «Un homme,

כי יקריב מכם קרבן להו"י כי אדם העליון היינו ז"א דאצילות ומכם קאי על מס"נ [מסירות נפש] של הנפש האלקית והוא בחינת קרבן להו"י שמס"נ [שמסירות נפש] זה הוא בבחינת ה' אחד

lorsqu'il fera approcher de vous une offrande à Havaya». Car l'Homme supérieur (Adam) est le Zeir Anpin (les attributs émotionnels) du Monde d'Atsilout (Émanation); et «de vous» désigne le sacrifice de soi de l'âme divine. C'est le niveau de «une offrande à Havaya», car ce sacrifice de soi relève de «Havaya est Un»,

שהוא אור א"ס ב"ה המלוכש בז"א דאצילות שהנשמות נכללים בו בבחינת לאשתאבא בגופא דמלכא וכמ"ש בזהר פ' פינחס (דרי"ז ע"א)

qui est la Lumière infinie, béni soit-Il, revêtue dans Zeir Anpin d'Atsilout, en lequel les âmes sont incluses au niveau de «se fondre dans le corps du Roi», comme il est écrit dans le Zohar, Parshas Pinchas (folio 217a),

ע"פ ועשב לעבודת האדם אליו אינון נשמותיהן דצדיקייא דההוא אדם שהוא ז"א דרכיב ושליט על בהמה דא שהיא בחינת מלי אכיל ואעיל לון בגויה כו'

à propos du verset «et l'herbe pour le service de l'homme»: «Ce sont les âmes des justes, que cet Homme — qui est Zeir Anpin, qui chevauche cet animal et le domine, c'est-à-dire le niveau de Mal'hout (souveraineté) — mange et fait entrer en lui, etc.»

והנה אדם היינו ע"ס [עשר ספירות] דזעיר אנפין והוי' הוא אור אין סוף המלוכש בו ועל ידי בחינת לאשתאבא בגופא דמלכא שהוא ע"ס [עשר ספירות] דז"א הרי מתאחדים ג"כ בהקו מאור אין סוף שבז"א וזהו אדם

Or, «homme» désigne les dix Séfirot de Zeir Anpin, et Havaya est la Lumière infinie qui y est revêtue. Par le niveau de «se fondre dans le corps du Roi», c'est-à-dire les dix Séfirot de Zeir Anpin, elles [les âmes] s'unissent ainsi également au kav (ligne de lumière) issu de la Lumière infinie qui se trouve dans Zeir Anpin. Voilà le sens de «Un homme,

כי יקריב מכם קרבן להוי' והוא ג"כ ע"ד מ"ש בספרא דצניעותא רפ"ד ז"א אתגלייא ולא אתגלייא ובהפי' שם בזהר הרקיע איתא כי הפנימית שלו הוא ממש עתיקא כו'

lorsqu'il fera approcher de vous une offrande à Havaya». Cela rejoint également ce qui est dit dans le Sifra DeTzniusa, au début du chapitre 4: «Zeir Anpin est révélé et non révélé»; et dans le commentaire qui s'y trouve, dans Zohar HaRakia, il est dit que sa dimension intérieure (pnimiyout) est en réalité Atika, etc.

וכ"כ [וכן כתב] הרמ"ז [הרב משה זכות] בפרשת ואתחנן בד' ר"ס ע"ב פנימית עתיק שבתוך ז"א ועמ"ש במ"א בפ"י כרוב אחד מקצה מזה שהוא קצה אור א"ס שבז"א

De même, le Ramaz (Rabbi Moshe Zacuto) écrit, dans Parshas Va'eschanan, au folio 260b: la dimension intérieure d'Atik qui se trouve dans Zeir Anpin. Voyez aussi ce qui est expliqué ailleurs sur le sens de «un chérubin à l'extrémité, de ce côté-ci»: il s'agit de l'extrémité de la Lumière infinie qui se trouve dans Zeir Anpin.

והיינו כמ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] שם כידוע שבחינת עתיק הוא סוף עולם הא"ס ועיין באד"ר [באדרא רבא] דקל"ו ע"ב בפ"י כי לא אדם הוא וזהו אדם

C'est ce qu'écrit le Ramaz à cet endroit: «comme on le sait, le niveau d'Atik est l'extrémité du Monde de l'Infini (Ein Sof).» Voir aussi l'Idra Rabba, folio 136b, sur le sens de «car Il n'est pas un homme». Et c'est là [le sens de] «Un homme,

דהיינו בחינת אתגלייא דז"א כי יקריב מכם שתבא הנפש האלקית למסור נפשו בק"ש [בקריאת שמע] באחד שאז הוא קרבן להוי' שהוא בחי' פנימית דז"א בחינת עתיקא כו'.

c'est-à-dire l'aspect révélé (isgalya) de Zeir Anpin; «lorsqu'il présente une offrande parmi vous»: l'âme divine vient remettre son âme dans le Chema, dans [le mot] «Un», car elle est alors «une offrande à Havaya», qui est le niveau de la dimension intérieure (pnimiyout) de Zeir Anpin, le niveau d'Atika, etc.

2 ועיין בזהר בהעלותך קנ"ב א' נשמתא דאמרן דא תפארת ישראל כו' ונשמתא לנשמתא דא איהו עתיקא קדישא וכולא חד.

Et voyez dans le Zohar, Beha'aloscha, folio 152a: «L'âme dont nous avons parlé: c'est Tiferet Israël, etc.; et l'âme de l'âme: c'est Atika Kadicha (le Saint Ancien); et tout est un.»

וזהו אדם דהיינו תפארת כדכתיב כתפארת אדם. כי יקריב מכם קרבן להוי' הוא בחינת הארת ע"ק [עתיקא קדישא] המלוכש בת"ת [בתפארת] שהרי נקרא נשמתא לנשמתא כו'.

Et c'est là le sens de «un homme (adam)», à savoir Tiferet, comme il est écrit: «comme la beauté (tiferet) d'un homme». «Lorsqu'il rapproche de vous une offrande pour Havaya» désigne le niveau du rayonnement d'Atika Kadicha qui est revêtu dans Tiferet, car il est en effet appelé «l'âme de l'âme», etc.

3 והנה המשכה זו ואתעדל"ע [ואתערותא דלעילא] זו דאדם כי יקריב היינו ע"י עסק התורה והמצות שהתורה היא בחינת אדם זה כמבואר בזהר בהעלותך שם.

Or, cet influx et cet éveil d'en haut de «Un homme, lorsqu'il présentera» s'opèrent par l'étude de la Torah et l'accomplissement des mitsvot, car la Torah est le niveau de cet «homme» (adam), comme l'explique le Zohar, dans Beha'alotkha, à cet endroit.

וזהו שהתורה נקרא עוז שהיא הנותנת כח ועוז לנפש האלקית להתגבר על חומריות הגוף ונפש הבהמית וכמ"ש במ"א ע"פ בחודש השלישי.

C'est pourquoi la Torah est appelée «force» (oz): elle donne à l'âme divine la force de l'emporter sur la matérialité du corps et de l'âme animale, comme cela est expliqué ailleurs à propos du verset «Au troisième mois».

4 ובחינ' [ובחינת / ובחינה] הב' דמס"נ [דמסירות נפש] בק"ש [בקריאת שמע] הוא בחינת וכל נפשך היינו שגם בחינת נה"ב [נפש הבהמית] תהיה בבחינת אתכפא ואתהפכא ובחינת מס"נ [מסירות נפש] זו אינו באחד אלא בבחינת ברוך שם כבוד מלכותו כו'

Le second niveau du sacrifice de soi (messirout néfesh) dans le Chema est le niveau de «et de toute ton âme»: cela signifie que l'âme animale elle aussi doit se trouver dans un état de soumission et de transformation (itkafya et it'hap'ha). Ce niveau de sacrifice de soi ne se trouve pas dans «Un», mais dans le niveau de «Béni soit le nom de la gloire de Son royaume», etc.

וזהו מן הבהמה כו' תקריבו את קרבנכם דקרבנכם היינו הקרבת נפש הבהמית ועלייתה בבחינת אתהפכא כו' ונמשך מן הבהמה שמדת מלכות שמתלבשת בכריאה היא בחינת שם ב"ן [שם ב"ן] בגימטריא בהמה.

Et c'est là le sens de «de l'animal... vous approcherez votre offrande»: «votre offrande» désigne l'offrande de l'âme animale et son élévation au niveau de la transformation, etc. Elle est tirée «de l'animal» (behemah), car l'attribut de Mal'hout (souveraineté), tel qu'il est revêtu dans le Monde de Béria (Création), est le niveau du Nom Ban (52), dont la valeur numérique est égale à celle de behemah.

5 ומבחינה זו דברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד דוקא נמשך הקרבת נה"ב [נפש הבהמית].

Et c'est précisément de ce niveau — « Béni soit le nom de la gloire de Son royaume à jamais » — que découle l'offrande de l'âme animale.

וגם עלייתה אחר הבירור הוא בבחינת שם ב"ן [שם ב"ן] וכמ"ש בזהר פרשה פינחס שם בפ"י מצמיה חציר לבהמה והוא ענין התכללות נה"ב [נפש הבהמית] אחר הבירור בבחינת מל'

Son élévation également, après le raffinement (birour), se situe au niveau du Nom Ban, comme il est écrit dans le Zohar, parachat Pin'has, à propos du sens de « Il fait pousser l'herbe pour l'animal (behemah) » : il s'agit de l'inclusion de l'âme animale, après son raffinement, au niveau de Mal'hout (souveraineté),

כמו התכללות המלאכים הנקרא חציר כו' ועשב לעבודת האדם קאי על התכללות נה"א [נפש האלקית] בז"א כנ"ל ועמ"ש במ"א בביאור ע"פ כה אמר כו' מהלכים בין העומדים מענין זה.

comme l'inclusion des anges, qui sont appelés « herbe », etc. ; tandis que « et les herbes pour le service de l'homme » désigne l'inclusion de l'âme divine dans Zeir Anpin (les attributs émotionnels), comme mentionné plus haut. Voyez aussi ce qui est expliqué ailleurs à ce sujet, dans l'explication du verset « Ainsi parle... », etc., « ceux qui marchent parmi ceux qui se tiennent debout ».

6 והענין כי הנה יש ב' בחינות התבוננות האחד ההתבוננות בעצמות אור א"ס ב"ה שהוא יתברך רם

ונשא ואינו בגדר עלמין כלל לא בבחינת ממלא ולא בבחינת סוכב

L'explication est la suivante : il existe deux niveaux de contemplation. Le premier consiste à contempler l'essence même de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il : Il, béni soit-Il, est « élevé et exalté » et n'entre nullement dans la catégorie des mondes, ni sous l'aspect de la lumière qui remplit [tous les mondes] (memalé kol almin), ni sous celui de la lumière qui entoure [tous les mondes] (sovev kol almin) ;

כי אני ה' לא שניתני כתיב ואין ערוך אליו יתברך אפי' [אפילו] כערך טפה מאוקיינוס ומזה נמשך המס"נ

[המסירות נפש] של הנה"א [הנפש האלקית]

car il est écrit : « Moi, D.ieu, Je n'ai pas changé », et rien n'est comparable à Lui, béni soit-Il, pas même comme une goutte par rapport à l'océan. De là découle le sacrifice de soi (messirout néfesh) de l'âme divine

(עיי' בד"ה חייב אינש לבסומי בפורי'א במש"ש [במה שכתוב שם] וא"כ מהותו ועצמותו יתברך כו' המס"נ

[המסירות נפש] למעלה מחיי החיים כו')

(Voir le discours qui commence par « Il incombe à l'homme de s'enivrer à Pourim », à propos de ce qui y est écrit : « Et si tel est le cas, Son être et Son essence, béni soit-Il, etc. » ; le sacrifice de soi qui se situe au-dessus de la Vie de la vie, etc.),

שלפי ששרשה מבחינת פנימית העולמות היינו מפנימית הכלים כמאמר טהורה היא ששרשה מבחינת טהירו עלאה כו'

car, puisque sa racine relève de la dimension intérieure (pnimiyout) des mondes, c'est-à-dire de la dimension intérieure des réceptacles, comme dans l'expression « elle est pure » : sa racine relève du niveau de la pureté suprême (tehirou ila'a), etc.,

ע"כ היא בטלה ונכללת לגבי אור א"ס ב"ה ממש על ידי שמשכלת ומתבוננת ברוממות עצמות אור א"ס ב"ה.

c'est pourquoi elle s'annule et s'intègre véritablement à la Lumière infinie, bénie soit-Il, en saisissant par l'intellect et en contemplant l'élévation de l'essence de la Lumière infinie, bénie soit-Il.

7 וזהו ענין מפתחות הפנימית ושער החצר הפנימית הפונה קדים כו' שיומשך התפעלות בנפש שתתפעל

מאור א"ס ב"ה ממש שנקרא קדמונו של עולם שאינו בגדר ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסכ"ע [וסובב כל עלמין].

Et c'est là le sens des « clés intérieures » et de « la porte du parvis intérieur qui fait face à l'est (kadim) », etc. : qu'un éveil soit suscité dans l'âme, de sorte qu'elle soit émue par la Lumière infinie (Or Ein Sof) elle-même, béni soit-Il, appelée « le Primordial (Kadmono) du monde », qui n'entre pas dans la catégorie de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin) ni de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin).

וזהו אדם העליון ז"א דאצילות כי יקריב מכם שיומשך המס"נ [המסירות נפש] בנפש האלקית קרבן להוי' שהוא מהתבוננות רוממות עצמות אור א"ס ב"ה שהארה מזה מלובש בז"א כנ"ל והבחינה הבי' בהתבוננות הוא נקרא מפתחות החיצוניות

Et c'est là [le sens de] « Un homme », l'Homme supérieur, le Zeir Anpin (les attributs émotionnels) du Monde d'Atsilout (Émanation), « lorsqu'il apportera de vous » : que le sacrifice de soi (messirout néfesh) soit suscité dans l'âme divine, « une offrande à Havaya », ce qui procède de la contemplation de l'élévation de l'essence de la Lumière infinie, béni soit-Il, dont un rayonnement est revêtu dans le Zeir Anpin, comme mentionné plus haut. Le second niveau de contemplation est appelé « les clés extérieures »,

שהוא להתבונן איך הוא יתברך ממכ"ע [ממלא כל עלמין] אתה עשית את השמים ושמי השמים יוצר משרתים ואשר משרתיו כו'

c'est-à-dire contempler la manière dont Lui, béni soit-Il, remplit tous les mondes : « Tu as fait les cieux, les cieux des cieux... » ; « Celui qui forme les serviteurs [angéliques] et dont les serviteurs... », etc. ;

שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה (כמ"ש במ"א בד"ה כי תשמע בקול וסד"ה וספרתם לכם דגני חג השבועות בענין שעורה וחטה כו' ע"ש)

« Levez les yeux vers les hauteurs et voyez : qui a créé ceux-ci ? » (comme cela est expliqué ailleurs, dans le discours commençant par « Lorsque tu écouteras la voix », ainsi qu'à la fin du discours commençant par « Vous compterez pour vous-mêmes », sur la fête de Chavouot, à propos de l'orge et du blé, etc. ; voir là-bas).

והוא מבחינת מדת מלכותו ית' שנקרא שם שאינו אלא זיו והארה וכנודע דבחינת ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסכ"ע [וסובב כל עלמין] הכל נקרא בחינת שמו בלבד כו'

Et cela relève du niveau de l'attribut de Mal'hout (souveraineté), béni soit-Il, appelé « Nom », car ce n'est qu'une splendeur et un rayonnement ; comme on le sait, les niveaux de la lumière qui remplit tous les mondes et de la lumière qui entoure tous les mondes sont tous appelés seulement le niveau de Son Nom, etc.,

וכמבואר במ"א בפ"א אל תקרי שמות אלא שמות כו' (ע"י בד"ה ובבואה לפני המלך כו')

comme cela est expliqué ailleurs à propos du sens de « Ne lis pas shamos ["désolations"], mais she-mos ["noms"] », etc. (voir le discours commençant par « Et lorsqu'elle se présenta devant le roi », etc.).

והנה מבחינת התכונות זו יומשך בחינת אתהפכא דנה"ב [דנפש הבהמית] שלהיות הנה"ב [הנפש הבהמית] היא ירדה במדרגות תחתונות אשר שם מסכים מבדילים ע"כ לא תקלט בה ההתפעלות

Or, de ce niveau de contemplation découle le niveau de transformation (it'hap'ha) de l'âme animale. En effet, puisque l'âme animale est descendue à des niveaux inférieurs, où se trouvent des écrans de séparation, l'éveil ne peut donc s'en saisir,

אלא דייקא ע"י התכונות מבחי"ז או איך שהיש ודבר נפרד הוא בטל לגבי בחינת הזיו המחיה אותו כו' si ce n'est précisément par la contemplation à partir de ce niveau : comment ce qui est un « quelque chose » (yech), une entité séparée, est annulé devant la splendeur qui lui donne la vie, etc.

וכמ"ש במ"א בפ"י כי תצא למלחמה על אויביך שלנצח כח המתאווה שבנפש הבהמית תהיה בבחינת על אויביך

Comme cela est expliqué ailleurs au sujet du verset «Lorsque tu partiras en guerre contre tes ennemis» : pour vaincre la puissance du désir dans l'âme animale, [le combat] doit se situer au niveau de «au-dessus de tes ennemis»,

דהיינו להתבונן בבחינת שרשה שלמעלה שהוא מבחינת מרכבה עליונה שבקדושה כו' שהוא ג"כ בחינת מן הבהמה תקריבו

c'est-à-dire contempler sa racine supérieure, qui relève du niveau du Char céleste (merkava) dans la sainteté, etc. ; c'est également le niveau de «de l'animal... vous présenterez».

(ועמ"ש סד"ה וכל העם רואים כו'. בענין ויעמדו מרחוק ובענין ומבכים אותך יתברך שמך כו' שנזכר ג"כ קרוב לענין זה) וזהו מן הבהמה כו' תקריבו כי

(Voyez aussi ce qui est expliqué à la fin du discours qui commence par «Et tout le peuple vit», etc., au sujet de «et ils se tinrent à distance» et de «et ils Te bénissent, que Ton Nom soit béni», etc., qui traite également d'un sujet proche de celui-ci.) Et c'est cela, «de l'animal... vous présenterez», car

הנה כתיב רוח הבהמה היורדת היא למטה שבחינת התפשטות הארת האלקות הנמשך להחיות עולמות ב"ע נקרא רוח הבהמה שם ב"ן [שם ב"ן] מאחר שבאמת אין ערוך כלל לנברא עם הבורא

il est écrit : «l'esprit de l'animal qui descend vers le bas». La diffusion du rayonnement divin qui est attiré pour donner vie aux mondes de Béria, Yetsira et Assiya est appelée «l'esprit de l'animal», le Nom Ban (52), car, en vérité, il n'existe aucune comparaison entre le créé et le Créateur,

כי הנברא הוא בעל גבול מחודש והבורא הוא בלתי בע"ג [בעלי גבול / בעל גבול] אין לו תחלה ואין לו תכלה.

car l'être créé est limité et a été amené à l'existence, tandis que le Créateur est infini; Il n'a ni commencement ni fin.

8 ולכן המשכת האור והחיות להתהוות הבעל גבול מהבלתי בע"ג [בעלי גבול / בעל גבול] הוא תכלית הירידה שאין כמוה ואפילו נבראים היותר נעלים כמו נשמות ומלאכים

C'est pourquoi faire descendre la lumière et la force vitale (force vitale), afin que le fini advienne à partir de l'infini, constitue la descente ultime, sans pareille. Même pour les créatures les plus élevées, telles que les âmes et les anges,

הנה ירידה גדולה לבחינת הזיו לירד מבחינת התכללותו במאור להיות זיו והארה ושיהיו נהנין מזיו כו' משא"כ כשהיה כלול במאור ע"ד המלך המרומם לבדו כו'

c'est une grande descente pour le rayonnement que de quitter son inclusion dans le lumineux afin de devenir un rayonnement et une irradiation, pour qu'ils puissent «se délecter du rayonnement», etc. Il n'en était pas ainsi lorsqu'il était inclus dans le lumineux, à la manière du «Roi qui seul est exalté», etc.

ולכן נקרא בחינת מלי' היורדת לבי"ע רוח הבהמה היורדת למטה בחינת שם ב"ן [שם ב"ן] כמו שאין ערוך בין החי למדבר כו'

C'est pourquoi le niveau de Mal'hout (souveraineté) qui descend vers Béria, Yetsira et Assiya est appelé «l'esprit de l'animal qui descend vers le bas», le niveau du Nom Ban; de même qu'il n'y a aucune comparaison entre l'animal vivant (haï) et l'être parlant (medaber), etc.

ועמ"ש בד"ה והניף את העומר ועיין בזהר פי' ויחי דרל"ט ע"א כד נחית ואזיל כו' ולכן

Voyez ce qui est expliqué dans le discours commençant par «Et il agitera l'omer»; voyez également le Zohar, Parachat Vayé'hi, folio 239a: «Lorsqu'il descend et s'en va», etc. C'est pourquoi,

הנה התפעלות הנפש מבחי' זו נקרא מן הבהמה תקריבו כו' והיינו שמבחינת התכונות דכרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ומענין שתים לפניו דק"ש [דקריאת שמע]

L'éveil de l'âme suscité par ce niveau est appelé «du bétail... vous présenterez en offrande», etc. Cela vient de la contemplation de «Béni soit le nom de la gloire de Son règne à jamais», et de ce qui est exprimé dans les deux [bénédictions] qui précèdent le Chema,

דהיינו מהתבוננות התפעלות העצומה של המלאכים וחיות הקודש מזה נמשך בחינת וכלל נפשך אתכפיא ואתהפכא דנפש הבהמית כו'.

c'est-à-dire de la contemplation de l'immense ferveur des anges et des 'Hayot saintes; de là découle le niveau de «et de toute ton âme»: l'assujettissement et la transformation (itkafya et it'hap'-ha) de l'âme animale, etc.

9 והנה בעליי [בעלייה] נפש הבהמית ג"כ להתכלל באור א"ס ב"ה נעשה יתרון מבהתכללות נה"א [נפש האלקית] לבד כענין במקום שבע"ת [שבעלי תשובה] עומדים כו'

Or, lorsque l'âme animale aussi s'élève pour être incluse dans la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, il en résulte un avantage par rapport à l'inclusion de la seule âme divine, comme dans l'enseignement : « À l'endroit où se tiennent les pénitents (baalei techouva)... »

וכנודע דשם ב"ן [שם ב"ן] לאחר הבירור הוא למעלה משם מ"ה [שם מ"ה] שהוא בחינת אדם. וזהו ענין א"ה [אשת חיל] עט"ב [עטרת בעלה].

Et, comme on le sait, le Nom Ban (52), après son raffinement, est supérieur au Nom Mah (45), qui correspond au niveau de « l'homme » (adam). Telle est la signification de « Une femme de valeur est la couronne de son mari ».

וזהו שבאדם כי יקריב מכם נאמר קרבן להוי' ואח"כ במן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם כתיב יקריב אותו לרצונו לפני הוי'.

C'est pourquoi, à propos de « Lorsqu'un homme d'entre vous apporte », il est dit « une offrande à Havaya », tandis que, par la suite, à propos de « du bétail, des bovins et du petit bétail, vous apporterez votre offrande », il est écrit : « il l'approchera pour qu'elle lui soit agréée, devant Havaya » :

דהיינו מקור בחינת הוי' שמשם נמשך להיות התהוות בחינת הוי'. וזה היה ענין דם התמיד צפונה לפני הוי' וכמ"ש במ"א בד"ה בכ"ה בכסלו הנ"ל.

c'est-à-dire la source du niveau de Havaya, d'où procède la formation du niveau de Havaya. Tel était le sens du sang de l'offrande quotidienne (tamid), « vers le nord, devant Havaya », comme cela est expliqué ailleurs, dans le discours commençant par « Le vingt-cinq Kislev », mentionné plus haut.

(ועיי' בזהר ויחי דרל"ט ע"ב מ"ש ע"פ זה). ומה שיש להבין עוד דהא כללות ענין הקרבנות הוא לפי

(Voir aussi le Zohar, Vayé'hi, folio 239b, ce qui est dit à propos de ce verset.) Et voici ce qu'il reste à comprendre : si les offrandes, dans leur ensemble, sont liées au fait que

שהם משבה"כ [משבירת הכלים] שנפלו ועיקרם מעולם התהו לכך כשמתבררים ומתעלים הם בחינת ריח ניחוח. וזה יתכן ג"כ בכירור נה"ב [נפש הבהמית] שבאדם ששרשה ג"כ מעולם התהו.

elles proviennent du brisement des réceptacles (chevirat hakélim), qui sont tombés, et que leur racine principale est dans le Monde de Tohou (Chaos), alors, lorsqu'ils sont raffinés et élevés, ils constituent le niveau de « parfum agréable ». Cela convient aussi au raffinement de l'âme animale de l'homme, dont la racine est également dans le Monde de Tohou.

אבל על בחינת מס"נ [מסירות נפש] של הנפש האלקית ששרשה מעולם התיקון מז"א דאצי לכאורה קשה למה יקרא בחינה זו יקריב מכם קרבן כו'

Mais, concernant le sacrifice de soi (messirout néfesh) de l'âme divine, dont la racine provient du Monde de Tikoun (Rectification), du Zeir Anpin du Monde d'Atsilout, une difficulté semble se poser : pourquoi ce niveau est-il appelé « il apporte d'entre vous une offrande »... ?

הנה כבר נת' [נתבאר] ענין זה במ"א בפ' יתרו בד"ה להבין ביאור ענין האבות הן הן המרכבה ע"ש ועמ"ש בד"ה אני ישנה גבי רעיתי:

Cette question a déjà été expliquée ailleurs, dans la paracha de Yitro, dans le discours commençant par « Comprendre l'explication du sujet : "Les Patriarches sont le Char" » ; voir là-bas. Voir aussi ce qui est expliqué dans le discours commençant par « Je dors », à propos de « mon bien-aimé ».

10 ב והנה זהו פי' א' דמ"ש מן הבהמה קאי על קרבנכם וכפ"י הזהר פרשה ויחי הנ"ל ויש אופן אחר והוא עפמ"ש [על פי מה שכתוב] בספרא דצניעותא רפ"ד אדם ובהמה תושיע ה'.

2. Voici donc une première explication de l'expression « de l'animal » : elle se rapporte à « votre offrande », selon l'explication du Zohar, Parachat Vaye'hi, mentionnée plus haut. Il existe une autre approche, fondée sur ce qui est écrit dans le Sifra DeTsniouta, au début du chapitre 4 : « L'homme et l'animal, Tu les sauves, D.ieu. »

חד בכלל דאחרא משתכחא. בהמה בכלל דאדם. אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה.

« L'un se trouve inclus dans l'autre : l'animal dans l'inclusion de l'homme. "Un homme, lorsqu'il fait approcher de vous une offrande à D.ieu, de l'animal" :

משום דאתכליל בכלל דאדם עכ"ל [עד כאן לשוננו] ובהר הרקיע שם פי' דהכוונה בזה כי הפסוק קשה להולמו.

parce qu'il est inclus dans l'homme. » Fin de citation. Et, dans le Zohar HaRakia, à cet endroit, il explique que cette interprétation vise à résoudre la difficulté du verset :

תחלה אמר מכם משמע מגופו של אדם והדר אמר מן הבהמה (ולפמ"ש [ולפי מה שכתוב] לעיל ג"כ מתורץ קושיא זו)

il dit d'abord « de vous », ce qui semble indiquer que l'offrande provient du corps même de l'homme, puis il dit « de l'animal ». (Selon ce qui a été écrit plus haut, cette difficulté est également résolue.)

והענין הוא כי בהמה גימטריא ב"ן [שם ב"ן] והוא ממש מצלעותיו של אדם כי אדם גי' [גימטריא] מ"ה [שם מ"ה] שהוא שם הוי' ומיליו י"ט גימטריא חוה שהוא מל' שם ב"ן [שם ב"ן] עכ"ד [עד כאן דבריו].

Le sujet est le suivant : le mot behema (« animal ») a la même valeur numérique que Ban, 52, et provient véritablement des côtes de adam (« homme »), car adam a la valeur numérique de Mah, 45, qui est le Nom Havaya ; les lettres ajoutées dans son développement valent dix-neuf, la valeur numérique de 'Hava (Ève), qui est Mal'hout, le Nom Ban. Fin de ses paroles.

ועיין מענין חוה בפ' בראשית ד"ה להבין ענין הברכות. נמצא לפי' הספרא דצניעותא מן הבהמה היינו ג"כ בכלל בחינת כי יקריב מכם.

Voir aussi, au sujet de 'Hava, dans Parachat Béréchit, le discours qui commence par « Pour comprendre le sujet des bénédictions ». Il ressort donc que, selon l'explication du Sifra DeTsniouta, « de l'animal » est également inclus dans le niveau de « lorsqu'il fait approcher de vous » ;

דהיינו משום שגם הנה"א [הנפש האלקית] אע"פ [אף על פי] שעיקרה בחינת אדם שם מ"ה [שם מ"ה] אעפ"כ [אף על פי כן] כלולה ג"כ מבחינת ב"ן [שם ב"ן] וכמשנ"ת [וכמו שנתבאר] בפ' בלק בביאור ע"פ מי מנה ע"ש.

c'est-à-dire que l'âme divine aussi, bien que son essence soit le niveau de l'homme, le Nom Mah, comporte néanmoins également le niveau de Ban, comme cela a été expliqué dans Parachat Balak, dans l'explication du verset « Qui a compté » ; voir là-bas.

וז"ש [וזהו שכתוב] וזרעתי את בית ישראל כו' זרע אדם וזרע בהמה (בירמ"י [בירמיה] סי' ל"א) דהיינו שגם בנה"א [בנפש האלקית] עצמה יש מבחינת בהמה שהוא שם ב"ן [שם ב"ן].

Et c'est le sens de ce qui est écrit : « Je sèmerai la maison d'Israël, etc., de la semence de l'homme et de la semence de l'animal » (dans Jérémie, chapitre 31) : cela signifie que, dans l'âme divine elle-même, il y a aussi quelque chose du niveau de l'« animal », qui est le Nom Ban.

כי הנשמות נולדו מזיווג זו"ן [זעיר אנפין ונוקבא] שהם בחינת מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן] אי"כ כלולים משני הבחינות (וכמ"ש במ"א בד"ה כי תצא בענין וראית בשביה אשת יפ"ת [יפת תאר] כו')

Car les âmes naissent de l'union de Zeir Anpin (les attributs émotionnels) et de Noukva (le féminin / Mal'hout), qui sont les niveaux de Ma et Ban ; elles sont donc composées de ces deux niveaux (comme cela est expliqué ailleurs, dans le discours commençant par « Quand tu sortiras », à propos de « et tu verras parmi les captifs une femme belle de forme », etc.,

שיש בהנשמה ב' בחינות יפ"ת [יפת תאר] ואשת יפ"ת [יפת תאר] שהם בחינות דו"ן [דכר ונוקבא] וזהו ענין בצלמו בצלם אלקים כו' ע"ש) ועיין בפ' נשא דקמ"ז ע"א ע"פ צאן מרעיתי אדם אתם.

car dans l'âme se trouvent deux niveaux, « belle de forme » et « une femme belle de forme », qui sont les niveaux masculin et féminin ; tel est le sens de « à Son image, à l'image de D.ieu », etc. (voir là-bas). Voir aussi dans la paracha Nasso, folio 147a, sur le verset « Mon troupeau, le troupeau de Mon pâturage, vous êtes homme (adam). »

וביאור ענין ב' בחינות אלו בעבודת ה' עפמ"ש [על פי מה שכתוב] בד"ה רני ושמחי בפ"י וצדקתך ירננו שהמלאכים אין השגתם רק בבחינת מלכות. אבל הנשמות יש להן עבודה נוספת כו'.

L'explication de ces deux niveaux dans le service de D.ieu s'éclaire à partir de ce qui est écrit dans le discours commençant par « Réjouis-toi et sois dans l'allégresse », à propos du sens de « et ils chanteront Ta justice » : la compréhension des anges ne porte que sur le niveau de Mal'hout, tandis que les âmes ont un service supplémentaire, etc.

11 והנה המלאכים נקראו בשם בהמ' וכמ"ש בביאור ע"פ ואלה המשפטים שלגבי מעלה נחשב בלי דעת הגם שלגבי מטה נחשב הדעת גדול.

Or, les anges sont appelés « animaux », comme cela est expliqué dans le commentaire du verset « Et voici les ordonnances » : par rapport aux niveaux supérieurs, ils sont considérés comme dépourvus de connaissance (Daat), bien que, par rapport aux niveaux inférieurs, leur connaissance soit considérée comme grande.

והיינו מפני היות השגתם רק בבחינת מל'. והנה בנשמות ישראל יש ג"כ בחינה זו וזהו אחרי ה' ילכו כאריה ישאג כמו פני אריה שבמרכבה.

Cela tient au fait que leur compréhension ne se situe qu'au niveau de Mal'hout (souveraineté). Or, les âmes d'Israël possèdent elles aussi ce niveau, auquel fait allusion le verset : « Ils suivront D.ieu ; Il rugira comme un lion » — comme la face du lion dans le Char céleste.

אכן יש בהם עוד בחינה עליונה יותר והיינו ע"י התורה בחינת אדם ועמ"ש בד"ה אתם נצבים ומ"ש בד"ה חכלילי עינים מיין בפ"י נכנס

Cependant, elles possèdent encore un autre niveau, plus élevé : celui de « l'homme » (adam), qui s'acquiert par la Torah. Voyez aussi ce qui est expliqué dans le discours commençant par « Vous vous tenez », ainsi que dans le discours commençant par « Ses yeux sont rouges de vin », au sujet du sens de « Quand entre

יין יצא סוד שע"י יינה של תורה נתגלה בחינת אהבה רבה המוסתרת בנפש כו' וזהו מכם מן הבהמה כו' וזהו ענין ויחד לבכנו.

le vin, le secret sort » : par le vin de la Torah se révèle le grand amour (ahava rabba) caché dans l'âme, etc. C'est là le sens de « de vous, de l'animal », etc., ainsi que de « Unis nos cœurs ».

12 ובמ"א בביאור ע"פ מי מנה עפר יעקב נתבאר פ"י ויחד לבכנו כי יש ב' בחינות ברעותא דליבא פנימית וחיצונית.

Ailleurs, dans l'explication du verset « Qui a compté la poussière de Yaakov », le sens de « Unis nos cœurs » est expliqué ainsi : il existe deux niveaux dans le désir du cœur, la dimension intérieure (pnimiyout) et la dimension extérieure ('hitsoniyout).

פנימית נקודת הלב היא בחי' אהבה רבה שלמעלה מהטעם והדעת המושג ובאה מלמעלה בבחינת מתנה

La dimension intérieure, le point du cœur, est le niveau du grand amour (ahava rabba), qui dépasse la raison et la connaissance saisissable, et qui vient d'en haut comme un don ;

והיא מבחינת שם מ"ה [שם מ"ה] ומרומז בדברי חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה] איזהו שוטה המאבד מ"ה [שם מ"ה]

שנותנים לו וחיצוניות הלב הוא הנלקח מן הדעת וההתבוננות איך שמלכותך מלכות כל עולמים כו'

il relève du niveau du Nom Mah (45), auquel font allusion les paroles de nos Sages, de mémoire bénie : « Qui est insensé ? Celui qui perd ce (mah) qui lui est donné. » La dimension extérieure du cœur, quant à elle, découle de la connaissance et de la contemplation de la manière dont « Ta royauté est la royauté de tous les mondes », etc.

וזהו ענין שם ב"ן [שם ב"ן] כנודע שכנגד הדעת יש לעומת זה וזהו ענין עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] כי בז' מלכין דתהו בלע הוא מבחינת דעת שנפל בשבירת הכלים כו'

Tel est le sens du Nom Ban (52). Comme on le sait, à la Daat correspond un pendant de l'autre côté; c'est là le sens de l'Arbre de la connaissance du bien et du mal. En effet, parmi les sept rois de Tohou (Chaos), Bela relève du niveau de la Daat, qui chuta lors du brisement des réceptacles (chevirat hakélim), etc. ;

משא"כ בחכמה שלמעלה מהדעת כתיב ימותו ולא בחכמה שהוא למעלה משב"כ [משבירת הכלים] עץ החיים וחכמה כח מ"ה [מה].

en revanche, au sujet de 'Hokhma, qui dépasse la Daat, il est écrit: «Ils meurent, et non par la sagesse», car elle se situe au-dessus du brisement des réceptacles: c'est l'Arbre de vie; et 'Hokhma est ko'a'h mah (la puissance de Mah).

13 וצ"ל ויחד לבכנו שיהיה נכלל בחינת חיצוניות הרצון בבחינת פנימי' [פנימיות / פנימית] הרצון והיינו בירור ב"ן [שם ב"ן] והתכללותו במ"ה [בשם מ"ה]

Et il faut que se réalise «Unis nos cœurs»: que la dimension extérieure ('hitsoniyout) de la volonté soit incluse dans sa dimension intérieure (pnimiyout). C'est là le raffinement de Ban et son inclusion dans Mah.

וזהו כי יקריב מכם כו' מן הבהמה כו' מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן] שבנפש האלקית ועמ"ש ע"פ והקרבתם עולה אשה.

Et c'est le sens de «lorsqu'il fera approcher de vous... du bétail...»: Mah et Ban qui se trouvent dans l'âme divine. Voyez aussi ce qui est expliqué sur le verset «Vous ferez approcher un holocauste, une offrande consumée par le feu.»

ועיין עוד במ"ש במ"א ע"פ שיר השירים בענין ב' בחינות כלה שכינתא עילאה ושכינתא תתאה והיינו ג"כ ב' בחינות אלו שבנפש האלקית.

Voyez encore ce qui est expliqué ailleurs sur le verset «Le Cantique des Cantiques», à propos des deux niveaux de «fiancée»: la Chekhina supérieure et la Chekhina inférieure; ce sont également ces deux niveaux dans l'âme divine.

(גם מ"ש בפי כי תשא ע"פ שמאלו תחת לראשי כו' בענין ההפרש בין עבודת ניצוץ הנשמה המתפשט ומתלבש בתוך הגוף שזהו בחינת ככל לכבך כו')

(Voyez aussi ce qui est expliqué dans la paracha Ki Tissa sur le verset «Sa main gauche est sous ma tête», etc., au sujet de la différence entre le service de l'étincelle de l'âme, qui se répand et s'investit dans le corps — ce qui correspond au niveau de «de tout ton cœur», etc.,

משא"כ בחינת ככל מאודך הוא בחי' עבודת עיקר הנשמה כו' והיינו שצ"ל ע"ד ויחד לכבנו וכמבואר ענין זה ג"כ סד"ה להבין ענין הברכות)

tandis que le niveau de «de toute ta force» correspond au service de l'essence de l'âme, etc. ; c'est-à-dire que cela doit se faire selon le modèle de «Unis nos cœurs». Cette idée est également expliquée à la fin du maamar qui commence par «Pour comprendre le sens des bénédictions».)

ואח"כ כתיב מן הבקר ומן הצאן זהו בירור נה"ב [נפש הבהמית] שבאדם ששרשה לוקחה מחיות המרכבה שנק' שנים עשר בקר כו':

Puis il est écrit: «du gros bétail et du petit bétail»; cela désigne le raffinement de l'âme animale de l'homme, dont la racine provient des Hayot du Char, appelées «les douze bœufs», etc. :

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/vayikra/3/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak